

K. Z. til Pietro Krohn i Kjrhvn. Siena 1876 26/8

Du faar idag et Brev med en betydelig Commission, for paa Vejen til Rom at se indom i Siena. Du er mig ganske forskrækk. nødv. for mit Billedes Skyld, og jeg vil ikke noksom kunne takke Dig forat gøre mig denne Tjeneste; lad mig om de forøgede Udgifter, men ofr denne Tid paa mig, mit Billede begynder at snøre sig om min Hals, det er slemt at baxes med denne store Mand, og jeg staa saa ene. Af alle i Verden er Du den jeg helst vil have, og da Du alligevel fin al fine di settembre? tager her forbi, saa kom herindom!! I min Ensomhed gik jeg til Prof. Mussini, [Luigi M., Historiemaler, Direktør for Samlingerne i Siena, * 1813 † 1888] af hvem jeg har set gode Billeder, og som Baedeker roser, han var venlig, en lillebitte ubetydelig Kyhn med dejlige Øjne, brystsvag og skøndt stærkt incommodato kom han til mig; han skulde sige mig hvad der var rent galt i Tegningen, som forsaa vidt er færdig i Samsons engang gennemmalt anlagte Figur; han saa strax, hvad Billedet forestillede, han forkastede det fuldstændigt, han kunde ikke taale at se paa det grelle Silkesawl, som laa paa Brystningen under Donnan, en Samson, der var rolig, var en Uting, dette var en [s. 226](#) personaggio della strada, der skulde Fantasi til, og uden den var det bedre at opgive at være Maler; og hvor var det store skønne Haar, og saa at gøre Samson og Baggrunden lige lyse og bruge plat Lys, det var rent galt. Efter denne Overhaling tog han Afsked, bad mig komme til sig i Studiet idag, og alt det jeg bad, havde jeg ikke faaet et Ord om Tegningen. Jeg kom, jeg blev overøst med Dadel; først svarede jeg, men efterhaanden som det blev stærkere, taug jeg helt stille, det var ogsaa svært at faa et Ord indført. Jeg havde engang imødegaaet noget om Haarmassen, og da han saa sagde, at der stod anderledes i Bibelen, havde jeg den Triumf at citere Vulgata, og fra det Øjeblik var han paa alle Steder i Atelieret paa engang, snart satte han sig og døsedede som Samson denne personaggio della gente bassa, saa sprang han op, saa for han rundt, her var Intet at sige, for han vedblev jo med fantasia, idea og capelli lunghi, og dog var det aldeles fornødent for mig at tage høflig Afsked, da det jo var mig, der havde søgt ham, og ham, der havde vist mig en Tjeneste. Han spurgte mig tilsidst, hvorfor jeg havde søgt ham, naar jeg dog ikke vilde gøre det, som han vilde, hvortil jeg svarede, at jeg kendte hans Navn fra Baedeker og havde kun set tre Billeder af ham, men at dem syntes jeg om; »ded holte han alf«, blev mild og sagde, at jeg ikke skulde male, jeg skulde studere Michelangelo, Rafael og Giotto, som hafde fantasia »oc dermed paa Døren« – (mine Citater ere L. C). Som Du ser var det ikke noget meget opbyggeligt, der kom ud heraf, men »lustig, Courage! es wird sich wohl schicken«, naar Du kommer hened. Samson sidder mod en lysblaa graa og gul lav Væg efter den, der blev udgravet i Via Nationale i Rom helt indlagt, et lysblaat atlaske Shawl med mange lyse Farver i Mønster ligger derover, Tæppet bagved Hovedet paa begge Sider af Donnan er mørkrødt Damask, Donnan hvid med klart sort over, Samson helt nøgen med to Vinblade i Haanden, Krukken fuld af modne Druer, der ogsaa ligge paa den hvide Marmorbænk, Jorden mulig indlagt. Det Hele i dæmpet Solreflex, som staaer dejligt her i Stuen, tænkt paa en Veranda. Løvehuden under hans Fod. Det brogede synes jeg gør godt i Modsætning til den store ligeligt oplyste Samson..... En Ting maa jeg fastholde, Gothiken her er ikke god. Jeg synes igrunden Ribe Domkirke fuldst. overgaar alt jeg ser her, saa forfærd, maltrakteret den ogsaa er. Jeg foretrækker den for Viborg, dog troer jeg, at begge lede efter deres Mage. Jeg havde forleden Dag Brev fra Fru Grejsen i Ribe ..... Har været her 8 Uger. Jeg har tænkt mig at det kunde ske at J Alle, Ole, Ek, Du og begge Frøknerne [s. 227](#) Winqvist kom sammen hertil, men det er vel rent Luftkasteller. Jeg ved

godt, at det ikke er Dig men Ole som regerer, og jeg kender hans Længsel efter Rom.....
Skriv snart og kom dog, kom!